

ההיסטוריה המשפחתית – המשך

לאחר ארגונו מחדש של העסוק המשפחתית לא שורה דיסרמרוניה גלויה במשלש הראשוני, שככל את אבי,امي ואות אחיו השני. הנחתי המקורית הייתה שהצד השלילי של המשולש יצרך להתחמות בין אחיו לאמי, אבל ניבו זה היה מבוסס לגמרי על התיאוריה והידע על אודות מושלמים ולא על ניסיון מן העבר או על מהهو שנצפפה במשפחה. מערכת היחסים בין אבי,AMI ואחי השני הייתה נעימה כל כך עד שקשה היה לתאר שיתעורר ביניהם חיכוך. אף על פי שМОמחיות הספיקה כדי להיות יועץ בחזאי משרה בעיות ארגניות בעסקים, ולמרות הקשר הקרוב עט המשפחה והניבו של באשר להחומר הבא של דיסרמרוניה, לא ניתן היה לקבל הוכחה ברורה לאישור ההנחה שלי או להעലאת הנחה חולופית. פה ושם ניתן ביטוי לא שביעות רצון שתחית בין הילדים לבני זוגם או בין בני דודים, אבל לא היה דפוס ברור, ונדרשה היה שביעות אלו נוגעות יותר לסוגיות יומיומיות מזעריות מאשר לסוגיות הבסיסיות במשלש המשפחת המרכזי. חיפשתי אפיו אחר דפוס משותף שיגיח מתוך המחקר הרב דורי שלי; ניתן היה לצפות קונגפליקטים בין אחאים יונצחו על ידי צאצאי אחאים אלה הרחק למועד הדורות העתידיים. נדרש זמן מה עד שדפוס ברור הופיע במשפחה. יש כמה גורמים המשפיעים על הופעת הדפוס, כולל כושר ההסתגלות של המשפחה (קונגפליקטים אינם מתרחשים בין אנשים לתסמים לעלות על פניהם טוב), היעדר מידה סבירה של לחץ הגורם לתסמים לעלות על פניו השטח, ומספר התה משולשים לסתיגת רמות מזעריות של חוסר הרמונייה. דפוס זה במשפחה זוזה לרבים הקיימים בעסקים ובאנשים סgal של מוסדות, שבהם הבעייה הבסיסית הקיימת ברמה האקדמיינסטרטטיבית הגובאה ביותר יוצרת משולשים ומפרקת אותם שוב ושוב עד שהקונגפליקטים עולים על פני השטח בין שני עובדים המצוים בעמדות הנגוכות בהיררכיה האקדמיינסטרטטיבית. שלושת התחומים שבהם חוסר הדיפרנציאציה נספג במשפחה הגורנית הם קונגפליקטים משפחתיים, חוליא או אי תפוקוד של בן הזוג והשלכה על ילד אחד או יותר. הכמות הולכת של חוסר חvipרנצייאלי, הנקבעת לפי הרמה הבסיסית של הדיפרנציאציה במשפחה, מושווה בהתחלתה בתחום אחד או בכלშילוב של שלושת התחומים הללו. קיטוטה ההורית רמת הקונגפליקט היא הינה נמוכה מאוד והמנגנון הראשוני

בכל אותן מקומות. היה זה שבוע גדור שביין-אישי בינו, כמעט בלי לשוחח על אודות אחרים. נסעה זו עםAMI תזוכר בניסיון האיני שידוחה בהמשך.

נוסף על ניסיון לפתח קשר ביין-אישי עם הורי המשפחתי גם במאזן לנתק עצמי מהמעגל ההורי. היה זה "ניתוק" היה הרבה יותר משמעותית באירועים משפחתיים מאוחרים יותר, התיאור של התהילה הזה ידוע רק בקיצור. תחילה הדיפרנציאציה של העצמי המשפחת הורית מרכיב משני שלבים עיקריים. השלב הראשון מסיע להחיה ממערכות היחסים, הוא עוזר לנו להזות דפוסים ישנים שאולי התפוגנו, ובעיקר, תוכאתו היא תאגורות משפחתית נמרצת יותר לניסיון "להתנק" או לשנות את הדפוסים הישנים. משפחחה הורית יכולה להתעלם מפעולות הינתקות כאשר אם ממערכות היחסים מכפי שאני עושה בעבודתי הנוכחית במסגרת האימון אני מציע לאחרים ביחס למשפחותיהם. קיימות שתי סיבות לדגש זה. הראשונה היא חשיבות הקשר הביין-אישי כחלק מן התכנית השלמה. השנייה היא שיטת הקשר הביין-אישי הייתה בשימוש לפני התנקות הובן כהלכה.

עד לנಕודה זו בניסיון המשפחה שלי, הנחתי באופן שגוי שאוכל להגיע לדיפרנציאציה של העצמי משפחתה המקורי של לי באמצעות דיפרנציאציה של העצמי מהורי. האמנתי שם אבצע צעד זה בהצלחה, לא יהיה עלי' לדאוג לכל המשולשים האחורים שבhem היו הורי' שקוועים. בReLUון צד זה של התיאוריה בעבודתי עם משפחתי. כאשר פיתחתי מומחיות רכה יותר בתחום המשולשים, וכאשר התוצאה הצפיה לא הושגה, התבהר לי שציריך לנשות משהו אחר.

התכנית המקורית במתן האגו לא דיפרנציאציה של משפחת המקור שלו הייתה תמיד המטרה הכלולה. יש לזכור שמטרתי הייתה לעורך ביקור שלם אצל משפחתו של תומך במערכות הרגשית שלה. גם שתוצאות כל ניסיונתי היו מפסקות, במיוחד הניסיון לפתח קשרים ביין-אישיים, עדיין לא הצליחתי להאריך את פרק הזמן שעבר עד שהייתי מתמזג לתוך המערכת המשפחה כאשר ערכתי ביקור, וגם לא מצאתי דרך לנתק לפני תום הביקור. יתרת הדוח מייצגת עידן חדש בניסיון המשפחת של.

שעות אחדות לפני שמשמעות התכוונה לעוזב,די זמן כדי להחליף ברכות והערות שטחיות. מגמת האירועים שהו מושא המציג הוו החלפת כשייה שביעות לאחר מכן.

באוטו הזמן משולש פעיל חשוב כלל את אימי, אחיו השני ואותי. עבדתי קשה מאד על המשולש בין הורי וביני, בהנחה שהבעיה שלי תיפטר. עכשו הועברה גרסה חדשה של הבעיה למשולש חדש. כאשר התעוררנו קונפליקטים בעסק הייתה אימי מעבירה מסר באמצעותים שונים, גם אם לא במישרין, שאנו לצדקה, ואחי היה מגיב כאילו זאת המציאו. התחלתי להבין חלק מן התפתחותם הוו בנסיבות. התהlik באידי ביטוי בצורת סיפורים דמיוני וריכלות, המעבירים מסר במודעת וגישה ש"שנינו יחד בסוגיה זו, אנחנו בדעה אחת בנוגע לאותו אדם שלישי". אחת הדריכים הטובות ביותר להינתקות מתקשורת "סודית" צו המנסה להכניס אותנו למשולש היא לפנות לאדם השלישי ולהעביר אליו את המסרים בדרך ניטרלית. לא הייתה איז בקשר של ממש עם אחיו השני והצדע היחיד שבו יכולתי לנוקוט היה להבהיר לامي שאני ניטרלי. היא הייתה אומרת שהוא מכבידת את עמדתי ואני הייתה מניה שהיא ניטרלית לפחות עם אחרים. הייתה עוזב את העיר, והמשפחה הייתה מגיבה כאילו אני לצדקה.

כאשר מיללים אין מספיקות להשתחררות ממערכות של משולשים יש צורך בנקיטת פעולה. אימי השתמשה תמיד במסרים "סודרים" לחיזוק מעמדה במערכות הרגשית. אחת התgebויות המוקדמות שלי למסרים שלה הייתה להקשיב, וחשבתי שאוכל להקשיב בלי לחתוך צדדים. בראיבך, ניסין זה היה מן הטריגרים החשובים ביותר להשתקבותי המוקדמת במערכות הרגשית. והקשבה למסרים כאלה ללא תגובה, העמדת פנים שאינכם מעורבים, אין בהן כדי לדמות מערכות ורגשות. כאשר הבנתי שללא תגובה" אין אפקטיבי, התחלתי להשתמש בהעדות כמו "זה אחר מן הספרים יותר טובים". שיטה זו הוכיחה עצמה קצת יותר אפקטיבית. בראיבך, אין ספק שהגבתי שעה שהשלתי את עצמי שאני ניטרלי. עבדתי באופן הרבה יותר פעיל על המשולש עם אימי, אימי ועצמי והייתי יותר אפקטיבי בהינתקותי ממנה. חoubרו כמה "סודות" שגרמו לנוות בתחום זה. הראשון שבאים היה מכתב שבו העבירה אימי ספרור שלילי בנוגע לאבי. בדורור החזר כתבתי לאבי וטירתי לו שאשתו ספרה לי וזה עתה ספרור על אודותיו, ותהיית אם היא ספרה לי אותו במקום לשוני אותו. הוא הראה לה את המכתב והוא התרגזוה

הוא השלכה על ילד (כושר הסתגלות נמוך יותר באחות הגדולה יותר). המנגנוןים האחרים הם חולרי פיזי, בדרך כלל מחלות או ניתוחים. תחומים אלה מספקים רמזים בקשר לתסמינים כאשר קיים לחץ ברמה המשפחתית. למעשה כמה תה מעדכנות של חרודה ורdeg;גה בכל משפחה גרעינית, הלחץ הקיים במשפחה השלמה שלו היה הקשור לעסוק. בשלבים מוקדמים בתקופה זו פיתח אחיו השני תסמין שרצה על קיום מחלת ממאורת. בהיותו הכוח המנייע של המשפחה, העלה הדבר מאד את רמת החדרה בכך שבזע עד שהחشد נשלה. לאחר מכן נקשר הלחץ יותר לסוגיות בריאות אצל הורי ולגורל העסוק אם יموתו. הורי הוזכרנו מאוד וכל מחלת שנטאפה חמורה ככל אחד מהם הדלקה מעין נורת אזהרה והביאה עמה סוג של תגובה משפחתית. התגובה הבסיסית במשולש המשפחתית המרכז כללה את אבי בזווית אחת, את אימי, אחותי הצעירה ביחסו ובulla בזווית השנייה ואת אחיו השני ומשפחותו הגרעינית בשלישית. אחד השינויים הראשונים בארגון שאחרי (מנקודת המבט שלו) היה היוצרות מרחוב קרייר בין אחיו השני וביני, כשהיה זמה לכך באה ממנו. הוא ואני היו תלמידים קרובים ודבר זה, הבנתי בדייבך, המשיך עד שהעסוק עבר ארגן מחדש. לאחר מכן היה נחמד למרי בשיחותינו הקצרות, אבל פעילותינו העסקיות והאורחות העסיקו אותו מאוד. במשך התקופה שבה עבדתי על הקשרים הבין-אישיים הוא היה בן המשפחה החשוב שעמו לא הצלחתי לפתח מערכת יחסים. זמן שאותו תכננתי לפגישה עמו ארבע עיניים הפך לאירוע חברתי. כאשר היה ברור לי שהוא מתחמק מני הפתאומי לעקצן יותר במאצטי לפגוש אותו, והוא התעקש באותו מידה להתחמק מני. כאשר ערכתי נסיית קיז' הביתה, הוא ואשתו נטלו חופשה במהלך כל תקופה הביקור שלו. הייתה זו סיטואציה שבה שתים מן הדמויות החשובות ביותר במערכות המשפחתית לא יכולו להיפגש! הוא היה חשוב בבית ואני הייתה חשוב בשלה מעמד כי"בכור", ומשום שהפכת עצמי לחשוב באמצעות ניסיונותיו השונים. ככל שגדל המרחק בין אחיו השני וביני התרבות הספרים על אודותינו. שמעתי הכול עליו והוא שמע מסתם הכל על לי באמצעות הרשות המשפחתית, אבל לא יכולתי לראותו. הוא מיעט לכתוב מכתבים, כך שהתקשרות בינו נקטעה. קיז' אחד ערכתי מאמץ מתוזמר להיפגש עם אחיו השני. מתוך ציפייה שהוא עלולשוב לעוזב במהלך ביקורי, חיכיתי עד הרגע האחרון האפשרי, ביוםיים טרם בואו, להודיע על הביקור. הוא ואשתו יצאו לנסיעה למשך היום ושבו

נתונה במצב של אי מנוחה וחרדה. היא מכוננת כל כך לכוחות הרגשיים במשפחה, שתסמן המופיע אצליה מהוות תכופות רמו למתה במערכת המשפחה. היו סימנים לכך שהוא מגיבה לכל הנראה למתה במערכת המשפחה האגדולה יותר ולאו דווקא זהה שבמשפחה הגרעינית. האירוע הוביל בחשבונו. **שבועיים לאחר מכן הייתה אפיודה של חיליקי דעתות גלויים** במשולש המשפחתני המרכז, אפיודה שהאנטנסיביות שלה הייתה חזקה כל כך עד שהיא הפכה לסוגיה היה בקרב המשפחה כולה. אחיו השני לחץ על הוריי לקבל חלק קטן מן המניות, שיעניק לו שליטה על העסק המשפחתני. אבי, בצד ה"בחירה" של המשולש עם אחיו השני, הסכים, אך אמי התנגדה. אני ציפיתי שסוגיות רעדת האדמה של אותו סתיו יבואו לידי ביתוי יותר כמהלה, ותהתי כיצד יוכל להתמודד עם סוג זה של חרדה למקורה שתעללה. קל יותר להתמודד עם קונפליקטים גלויים מאשר עם מסתננים מופנים, וקונפליקטים גלויים נדרים יחסית במשפחהנו. מהשוויתי החלו לחוג סביב הוריכים שבוזן אוכל לעשות שימוש באפיודה הקונפליקטואלית הה זו כדי להפסיק את תקופת התקף החרדה, האדם בעל הלב הפגיע ביוור עלול לקבל התקף לב, מחלת כרונית יכולה להתפרק, נעור יכול להרוס מכוניות או לשבור עצמו, או כל אחד ממסתננים רבים אחרים עלול להתפתח בכל בן משפחה. הקונפליקט הגלוי הציג דעינוות ואתגרים חדשים, אבל לי לא הייתה תכנית מוגדרת. תכננתי נסעה הביתה בתוך בחודשים, כך שנותר לי ומן לחוש פיסודות על הבעייה ולהיכין תכנית עכורה. זה הדבר הנפלא במשולשים. ניתן לבנות היפותזה ברורה שמנה ניתן לתוכנן תוצאה צפiosa. עם זאת בעל הדיפרנציאציה יכול להכיל את התקופוד הרגשי שלו עצמו רדי הצורך כדי להתגבר. בתוך שלושה שבועות לאחר הסוגיה הקונפליקטואלית אושפזו אחיו השני לכמה שבועות עם מסתננים של פריצת דיסק.

חומרנית. אנשים מתיחסים למשפחות בוהירות רבה לכל יתרעד האיזון. יש טיטואציות ומוסריות אוטומטיות משפחות בדיקות כפי שטיפות מסעירות את פyi האגם, אבל אם מניסים להסער בכוונה בשלב תחילת את פni האגם מגלים שהוא דבר קשה. התכוונות שתוכננו בקפידה לקרה בקיורי אצל משפחתך ממשונה שבועות. בשנותי בחוקר וכטפל משפחתי סלתי את דרכי נזלחח דרך רשות משולשים למשפחות דבות, ורציתי במיוחד שמאז יתרחש. מזמן שבועיים הגיעו אליו דיווח עיקף מחברים, שאחותי האגדולה

על כך שאין ביכולתה לסגור על הדיסקרטיות שלי. כמה מכתבים כאלה, נוספים על שיחות דומות כשהייתי עם שני הוריהם, היו אפקטיביים במידה סבירה בצדדי ההינתקות שלי מן המשולש עםם. במהלך תקופה זו אמרה העירה על כך שאני קורא יותר מדי בין השיטין, ואני הערתה לה על כתיבה רבה מדי בין השיטין.

דפוס היוצרות המשולשים במשפחה המקור שלי, המקביל בכל המערכות הרגשיות, היה אינטנסיבי במיוחד במהלך תקופות של לחץ. בני משפחה שונים התקבצו בזווית המשולש הראשון, אם כי התקבצותה הייתה משתנה בהתאם לסוגיות הרגשיות. השנים על הצלע של ה"בחירה" במשולש היו מדברים על מי שמוציא להו. כאשר גרסאות שונות של סוגיות שונות נדונו ארבעה משקי בית שונים, כשאני בקשר סביר עם כולם, ניתן היה לקרוא היטב את המתה הרגשי במשפחה. אחיו הראשון לא הוזכר כמעט בדור זה. מעמדו הקבוע במשפחה היה כבעל מעורבות מתונה וכמי שנาง כבלתי מעורב, עם הוצאות שהיא מוכן לעזרה בכל עת שידרש לכך, אבל שהוא מסרב "סתם לדבר".

הניסיון המשפחתני

פרולוג. רצף האירועים החל כאשר אחיה של אשת אחיו השני נפטר בנסיבות מהתקף לב. ברומה לאחיו השני גם הוא היה איש עסקים נמרץ, והיה ראש השבט במשפחה אחרת. מותו הותיר את אשת אחיו במצב של האדם האחרון ביותר במשפחה המקור שלה. מותו של בן משפחה חשוב כל כך יכול לטלטל את המערכת המשפחתית למשך חודשים. זו הייתה תופעת "רעידת האדמה" שחקרת במחקר מוקדם, שכיה עשו מות גרים לסדרה של בעיות חסרות קשר לכואורה בכל המערכת המשפחתית. למצב הנוכחי זהה היו כל המאפיינים של מה שיכול להביא לתגובה כזאת. הנחתה שעם הזמן מות זה יטלטל את אשת אחיו השני, שאחיו יפתח מעורבות בחרדת ההעמקה, עצמה את האחריות במשפחה, שהוא יפתח מעורבות בחרדת העמקה, משפחתך תגיב להרדה זו, ושהחרדה תעzieם בעיות מזועירות לכל בעית חמורות בנקודות פגימות בקרוב משפחתך. מחשבתי הראושנה הייתה לעקוב אחרי הדבר בתשומת לב, ואם אפשר להציג עזרה למקורה שהדבר הזה אכן יתרחש. מזמן שבועיים הגיעו אליו דיווח עיקף מחברים, שאחותי האגדולה

מאמציו הגדולים ביותר הוקדרו להכנת מכתב ארוך לאחיו השני. רاشית, ערכתי רשימה של בעיות וגישות ישנות שהתקדמות בקשרי עמו ובקשריו עמי, בקשרי המעודכת המשפחתיות עמו ועמי, ובמערכות היחסים בתוך משפחתו הגרעינית. מטרתי הייתה לגרום לביעות בקרב כל בני המשפחה העיקריים, במיוחד בעיות שיגעו באופן נקי בכל מערכת יחסים. המכתב נכתב ונכתב בשנית על מנת לוודא שאיןו כולל העורות עוניות או פוגעות. אם האדם השומר על דיפרנציאציה הופך עין או כועס הוא עלול לאבד את האובייקטיביות ולמצוא עצמו מתגונן או מגיב בהתקפת נגד כאשר הביעות מושכלות לעברו בחזרה. שקלתי שוב ושוב את התסוגיות הללו עד שיכלתי להיות די אובייקטיבי בנוגע לכל אחת מהן. ככל שהרביתי לעשות זאת, כך לא יכולתי לבuous על איש. למעשה, רוחשי הכבוד שלו כלפי אחי השני רק גודלו על תפקודו המצוין בראש השבט בבית. פיתחתי טכניקה מיוחדת שמנעה ביקורת כלפיו. טכנית זו הייתה להעביר אליו "סיפורים"irim שמשמעותם עליון, לומר לו שכולם מכילים את הספרות הללו מלבדו, וכך שהמשפחה זההirtה את כולם שלא לספר לו אותם לכל יתרגוז, ולשאול מדוע הוא לא טורה לבדוק מה אנשים אומרים עליו. רצף זה קיים בכל מערכת משפחתיות – המערכת דנה במני שנדער ולמערכת יש כללים ברורים לשימרת ה"סודיות" של הרכילות. במקביל, העמדה שלו כלפי ה"סיפורים" היה שם مستובבים כבר שנים, שהחלקם הם מעוניינים, אבל רוכם משעממים, שהסיפורים הופכים לעשירים יותר במהלך תקופות סוערות, שאני הפסיקי וזה זמן רב לנסות להפריד את העובדות מן הדמיון בסיפורים אלה, שהתעייףתי מן הצורך לבחור מה לספר לו ומה לא, ושמכתב זה מייצג את זכותי להעביר לו את מה שברצוני לומר לו במיישרין בלי להתחשב بما שהמערכת החוסכת שטוב לו לשם. טכנית זו, שנועדה להציג חומרים במונחים של "סיפורים", הוכיחה עצמה אפקטיבית כל כך, עד שגם שילבתי אותה באופן שגרתי בפרקтика שלה. לכל אחד יש תמיד מלאי סביר של סיפורים הולמים שניתנו להשתמש בהם בסיטואציות מסוימות.

פתחתי את המכתב בציון העבודה שברצוני לדבר עמו זה ומן רב, אבל מושום שהוא לא היה בכית במהלך ביקורי האחראונים אני נאלץ להעלות את רעיון גוטוי על הניר. הזכרתי שאנשים אמורים דברים בעניין הקשר שלו לעסק. אמרתי שאיני מבין איך זה קרה, אבל זה מה שקרה. על מנת לגעת למושחתו הגרעינית אמורתי שיש "סיפור" הקשור בו ובאותו בנוגע לבעיה

את אימי, את אחיו השני ואחותי, ועדיף שייכלול גם את אבי. עם תצורה זו יתקבל המשולש המקורי שעליו עשית את רוב העבודה – הורי ואני עצמי – נוסף על המשולש החדש שבו התפתח הקונפליקט. אחיו השני ואני היו דמיות מרכזיות.

אחיו השני התחמק ממני זה שנים אחדות. הבעיה לייזור קשר עם בן משפחה הנושא ומסרב להתייחס לביעות היה זה מכבר נושא שעורר בי עניין. מתוך כך, מטרה מיידית לפROYיקט זה הייתה לצור סיטואציה שבה אחיו חופש ליצור עמי קשר. הייתה זו התפתחות הקונפליקט בין אימי ואחיו השני אשר הניתה תכנית זו לדאשונה; הרבה יותר קל להתמודד עם קונפליקט מאשר עם מנגנון אחרים בניסיון כזה. מטרתי הייתה לסייע סוגיה קונפליקטוואלית לעוברו סביבה. הקונפליקט האחרון בקשר לעסוק היה עדרין קיים במהלך הביקור, אבל התמקד בו תחפוך את הסוגיה לסוגיות מציאות ולא לביטוי של מערכת רגשיות. בנוסף אהיה פגיע יותר להשתלבות במשולש עם הסוגיה הזה. לפיכך, בנית תכנית לטלטל את המערכת הגשית של המשפחה באמצעות שימוש בסוגיות ישנות מן העבר שניתן לעוברו סביבן. במקרים אחרות, המטרה הייתה לעורר "סערה בכוס מים" מסוגיות מן העבר, שיאירו את הדפוסים הרגשיים בין בני המשפחה העיקריים. פריט אחד נוספת בתכנון היה מיקוד ראשוני. בעבר הצלחתי במידה מסוימת להשתחרר ממשולש אחד רק כדי להחליק למשולש אחר בשל המתה; דפוס זה היה הסיבה לכישלוני. בהכנה לכל המשולשים הפוטנציאליים הפוטנציאליים העשויים להתלוות בעיות ולהויכח עצמן כקשם, עיבדתי תכנית שלא אפשרה צירוף בני ברית לניסיונותי. במקרים אחרים, היה ניסיון להוותיר את כל המשפחה בגורש גודל אחד, ולהחרר ממשולש כל בן ברית שנייה לעוברו לצד צורך פרויקט זה. השתמשתי ברצינול והעבר על מערכות רגשיות קטנות יותר בפרקтика שלי וידעתי שהעיקרונו בר ביצוע. חלק אחרון בתכנון היה לכלול בה את אחי הראשון. הוא חלק חשוב של המשפחה וויציתי למצוא דרך לשלב גם אותו. בשלב מוקדם מאוד בתכנון התקשתי אליו לספר לו על "הكونפליקט הנורא" במשפחה; שעודתו נחוצה; שאני עומד להגיע הביתה בתאריך מסוים; והפצרתי בו לשוב הביתה ולהיות חלק במאיץ המשפחה זהה. הייתה בטוח שהוא ינקוט בדפוס הרגיל שלו להתייחס להעברות המניות כאלו סוגיות מציאות, אבל היתי מוכן להתמודד עם האפשרות שהוא יעלה את הנושא של עורכי דין ויקבע מי מהצדדים צודק.

במילים: "אחיך המודאג". אחר כך המתגתי בדיק שבוע לפני שהתקשרתי להורי בתרוֹץ שרצוני לברר מי יבוא לאסוף אותי משדה התעופה כשאגיע בתוך שבוע. בעצם, מה שרציתי היה תגובה על תוצאות מכתב. אמרה שאחי רותח בגל המכתב ההוא שכחתי לו. העמדתי פנים שאני יודע באיזה מכתב מדובר, בטענה שהוא לא כתוב לי מזמן וכי אני חייב לו מכתב. היא אמרה שיש בידיו כמה עמודים בחתימותי, שהוא מראה אותם לאנשים ושהוא יdag לצלם אותם ושהוא יטפל בי כשאגיע. אמרתי שאני מצטרע לשימושו שימושו הוא הסעד או כל אשמה לראותו כשאגיע. עם המידע החדש זהה כתבתבי כמה מכתבים נוספים בשעה הקורובה. אחד היה לאחותי הצעירה, שגרה בקרבת הורי ומתפקיד כאישה האחראית בדור השני. כתבת שזה עתה דיברתי עם אמא שלנו ומצתתי שאחי השניה נסער בגל משחו שהזכיר במכתב. אמרתי לה שאני מתקשה להבין זאת משום שככל מה שעשית היה להעלות כמה מהשכחות על הניר ולשלוח לו אותן. כתבת שמשמעותה בעיני העבודה שמחשובות הבאות מtopic הראשי יכולות להסעד אותו כל כך. אם הוא נסער, אמרתי, אני מצטרע מאד ממש שיש בכך כדי להסעד את כל המשפחה, ועליה כ"אמא הגדולה" מוטלת האחראית לעשות כל מה שנדרש כדי להציגו אותו באופן שבו אמהות מרגיעות אנשים. בקשת ממנה להתייחס למכתבבי בסוד ממש שאינו רוצה להציגו גם את אמא, וביקשתי ממנה ליעץ לי מיד מה יוכל לעשות כדי להשלים עם אחיו הקטן. אמרתי שם מהשכחותי הסעירו את אחיו השני, אולי יוכל לחשב אחרת או לחשב מושבות "נכונות". חתמתי את המכתב במילים: "אחיך המודאג". באותו משלוח כתבת מסר הפוך למורי לאמי. סיפרתי לה שידעתי על המכתב כל חזון אבל חששתי לספר לה על כך ממש שהוא עלילה לספר לאخي הקטן וזה ישבש את תוכניתי, המתקרמת היבט נכוון לעבשו. אמרתי שהיות שידעת שאוכל לסמן עלייה (היא השבעה אותה באלפי סודות בעבר) אכנס אותה פטור האסטרטגיה שלי. אמרתי שתוכניתי הייתה לגורום לאخي הקטן לכעוס עליו מואוד כדי למשוך את האש מן הסיטואציה המשפחתית בבית. סיפרי לה שהשתכנעתי בכמה עניינים אישיים כדי לחמס אותו, ושיש באמתחתי עוד כמה עניינים שבאמצעותם אחכם אותו שוב אם הוא ירגע במשך השבוע. סיימתי את המכתב באומריו שכל זה סודי מאד וש"דילפה" אחת תחרוס את כל האסטרטגיה – כאשר מישחו מתכנן אסטרטגיה אין זה רצוי להזמין את ה"איום" לטיגשות התודroid. המכתב נחתם ב"בנך האסטרטג". אחר כך

שיש לבן, ושהוזהרתי לבַל אומר מילה בקשר לכך ממש שמדובר רגיסטים כל כך בעניין. באחת הפסקיות הרגשתי שלא אכפת לי מי שולט בעסק המשפחתי, אבל אני מכיר בחשיבות תרומות לעסק ולכל המשפחה. אחר כך כתבתי פסקה שלמה של "היפוכים", שם העיקרון הפסיכו- רפואי שבו עשית שימוש זה זמן רב לשם הדגשת הנוקה באמצעות אמידת ההפק. טכנית זו פועלת בהתאם למצופה אם המטפל מצוי מחוץ למערכת הרגשית ומסוגל להיות ענייני ומונתק. כאן היהachi שעבד 16 שעות ביום בעבוד עצמו, משפטתו הגרעינית, הוריו, כל המערכת המשפחתית המורחבת וכל הקשור אליה. הוא עשה עבודה נחרצת, למעט תקופות של חרדה כאשר הפך רציני מדי ולחוץ וגשית. לו אמרתי לו להאט ולהקח את העניינים ביתר קלות ולא להיות אחראי כל כך על הכול, זה היה רק מה שהוא נהג מAMILא לומר לעצמו וניסה לעשות ללא הצלחה. לפיכך בחזרתי בהיפוכים. כתבת לו שאני "משנה היליך מן העמלה הקורמת שלך" וaussה משחו שאני נהג לעשות – ככלומר, אני עומד לתת לו עצה טובה ומכוסת. הפטרתי בו להיות יותר אחראי. אמרתי שיש לו אחריות להורי ושהם אינם מכירים לו טובה די הצורך. אולי הוא לא עובד די הצורך כדי לטפל בהם, או אולי הבעיה היא בכך שאין כופה עליהם להערכו יותר. מכל מקום, עליו לשנס מותני ולפועל בעניין. אמרתי שם ברצונו לפתח את כל הבעיות בעסק שלו לישר את ההדרורים עם הורי; אשתו וילדיו זקנים ליותר תשומת לב; יש לו בעיות עם משפחת אשתו; וקיים הטעיה המיידית עם הדיכאון של אחיו. סיימתי את מכתב באומריו שהאיום בבית ההורים בתאריך ספציפי, ואולם לאחר שאמרתי כל מה שהוא צריך להיאמר במכתב, לא יהיה זה חיוני מבחינה לפגוש אותו אלא אם יש ירצה לומר לי משהו. חתמתי במילים: "אחיך הנורניך".

בהתאם לחישובי נשלח מכתב זה בדיק שבועיים לפני נסיעתי הביתה. באותו משלוח דואר כתבתי לאخي הראשון והודיעתי לו מה התאריך המדויק שבו אגיע הביתה, וציינתי שם אכפת לו משלום המשפחה, שישתREL להגיע הביתה באותו תאריך כדי לעזור לפתח את הסיטואציה הנוראה הזה. בכל המכתבים הללו השתמשתי במילים כמו "נורא", "איום", "מחריד" ו"لحץ" לתיאור מצוקהה של המשפחה. מילים אלו נועדו לעורר סערה בכוס מים למטרת הביקור. גם כתבת לאחותי הגדולה יותר וציינתי ששמעתי על מצוקהה ושכתבת לאחיה שיעזר לה עד שאגיע לשם. חתמתי את המכתב

לא שאלת דבר ולא השמיעה שום הערה בקשר למשפחה משך כל הנסעה. דבר זה לא קרה מעולם לפני כן. הגענו לבית הורי בשכט בחוץ. ההערה היחידה שהשמיעה אימי בעניין המשפחה הייתה ביום ראשון בוקר, כאשר אמרה שהיא מקווה שהדברים יסתדרו ללא טינה. אני אמרתי שאני שמח שהיא עידין אימה טוביה הדואגת לילדיה. לא הושמעה מילה מצד שום פלג במשפחה ביום ראשון בוקר. בשעות אחרי הצהרים המוקדמות הוונמו לבית אחותי הצעריה לאrhoחה; הנוכחים כללו את שני הורי, את אשתי ואחותי, את אחותי, בעלה ובתה. כאשר סיימנו לאכול את הקינוח ולשתות קפה התקשר אחי השני וצין שהוא מחשש אותי בעיר ושהוא יגיע בתוך כמה דקות. אחיו חיפש אחריו עכשו בمكان שאני אדרוף אחריו. החצרפות שלו ושל אחותו יצרה קבוצה מושלמת לפגישה זו, שלא ציפיתי מזמן ושלילה ערכתי חזות. כל מושלש חשוב במערכת המשפחה היה מזוג. אני הקפדי בכוונה תחילת להישאר כל הבוקר סמוך להורי, בתקווה לאפשר פגישה של רוב האנשים הללו, אבל מולי האוויר לי פנים כאשר הדברים הסותרים נועדו למנוע מאיזשהו פלג במשפחה להיות "בצד שליל". מסרים עוברים הלוד ושוב במערכת משפחתית כזו באירועים טלטלתי את המכתב היחיד שלא הוציא בפני האחורים היה מכתב "הבן האסטרטגי" שהוא עניינית מיידית לכל הערה.

ACHI הצעיר החליף מילות ברכה, אבל לאחר דקה או שתים הוא שלף את המכתב והוא נמצא כאן כדי לדון במה שכחתי בזמן שהיתה שכור. אמרתי שוכתי לחיות במקום שבו המשקאות זולים ואמ המלאי שלו בתחום מצומצם, יוכל להציג לו מחירים טובים. הפגישה נשכה שעתיים והיתה אישית לגמרי. הדמויות המרכזיות היו אחיו, אחותו ואני. אשתי ואבי היו קנית מחוץ לקבוצה. אימי הסתובבה קצת מחוץ לקבוצה העיקרית. מרבית השיחה התקיימה בין אחיו, בין ואני, בתוספת כמה הערות מצד אשתי אחיו. אחיו הגיב בחומרה יתרה ל"סיפור" על אודוטוין, הוא אים להגיש גדרי תביעת דיבה. הסכמתי שנורא להתחילה סיפורים כאלה ושלדעתו עליו לגלותמי החול בסיפור זהה ולבתו את אותו האדם בכל חומרת הרין. דיברנו עוד בנושא סיפורים, ואני הבנתי תמייה לנוכח העובדה שהוא אינו יודע מה אונגורים עליו אנשים אחרים, והבעתי תקווה שבעתיד הוא יקריש לסיפורים יותר תשומת לב, היות שהוא גר במקום זה כל הזמן ואני שמעתי אותם רק מאשר ביקרתי שם. אשתו הגיבה במיחוד לסיפור בקשר לבנים ואמרה, "אני אמרתني תמיד דברים טובים בקשר לילדיך". אני הגבתי, "גם אני שמעתי

שמעתי שתגובתך של אימי למכתב זה הייתה: "קיבלתי מכתב מטורף ביותר. לא ידעת מה לעשות בו אז שרפתי אותו". יום לפני צאתי לנסעה קיבלתי מכתב מאחותי הצעריה, ובו נכתב שאחי השני בילה שעתיים עם הורי לאחר שקיבל את המכתב, שולדעתם המכתב היה נורא, ושכל הנראה אחיו העביר אותו לצדו. היא כתבה שאלוי זו תהיה הפעם הראשונה שבה האח הקטן לא יעוז את העיר כשאחו הגדל יבוא לביקור – שהוא היה כעוס מספיק בשביב להישאר. היא דיווחה שהוא עומד לפתח את הדבריםathi, ושבעלת אחותי הגדולה מתכוון "לדוחק אותו לפינה כדי לסתור את השקרים שישפרתי על אשטו". אחר כך היא הוסיפה שכامت טלטלתי את המשפחה ושיהיא מקווה שהאסטרטגיה שלי תוכיח את עצמה. היא סיימה ב"אני מગבה אותך אם יש ביכולתי לעזור. הפעם אני באמת מצפה לביקורך. הוא נראה יהיה מעניין מאוד".

אני מקווה שהקורא מבין את בונתם של ניסיונות אלה. המסרים הסותרים נועדו למנוע מאיזשהו פלג במשפחה להיות "בצד שליל". מסרים עוברים הלוד ושוב במערכת משפחתית כזו באירועים טלטלתי את המכתב היחיד שלא הוציא בפני האחורים היה מכתב "הבן האסטרטגי" של הצעירה הייתה היתה היחידה שלא הבינה את חומרתה של המערכת הרגשית המשפחה, כפי שהתרברר מתוך הערהolla שהיא מזכה לביקור "מעניין". דגל אדום עליה מהערכה "אני מગבה אותך", שבו טיפלתי בכך שאמרתי לה שאני עומד לספר למשפחה שהיא הזמין אותי הביתה כדי לעזור לה בתפקיד האימה הגדולה. ואז היא חזרה בה מעמדת לצד, והעמידה פנים שככל הסוגיות שעורdoti הן חמורות מאוד.

ACHI הצעירה, בעלה ובתה פגשו את אשתי ואחותי בשדה התעופה. הנסעה תוכננה כך שאבליה יומיים עם משפחת, אחר כך בכינוס רפואי שאליו הזמנה גם אשתי, ולאחר כך יומיים נוספים עם משפחת. אשתי לא ידעה על מעשי. מתוך ניסיון רב מצאת שנסיון להגיע לדיפרנציאציה נכשל אם למשחו נוסף נודע על כך. על מנת להבטיח אפקטיביות, כל פעולות וצעדים צריכים לבוא מן האדם המבצע את המהלך. לעיתים קרבות צריכות החלטות ופעולות אלו להיעשות בו במקומות, ולטוב או לרע, האחריות נופלת על האדם עצמו. דיוון בתכנית עם אדם אחר שהוא חלק מן המערכת, מזמן כישلون מסוימים. לאשתי נודע לדראונה על מה שקרה רך כאשר אחותי הצעירה החלה לדון בענייני המשפחה לאחר שהגענו לשדה התעופה. אשתי

הראשון. היה שאני מאמין שההסתגלות לחיים תלויה במציאות העצמי במสภาพה המקורי, היה זה כמו העפלה לפסגה לאחר מר מאה ניסיונות סרק. בשביבלי, ההישג ארוך הטווה החשוב ביותר היה הוכחה של מערכת רגשית יש מבנה ותפקוד מוכרים, ושניתן למצוא את התשובות לביעות על לוח השרטוט.

ידעתי שנותרה עבודה השלמה שיש לעשותה ביום שני, היום שלמחרת הפגישה. על מנת לגרום לתהיליך הדיפרנציאציה לעבור יש לשמר על קשר עם המערכת המשפחתיות. זהה הנקודה שבה המערכת הרגשית מכתיבת נסיגת ומרקך נוח, שתוצאתם – התהדקותה מחדש של המערכת. ביום שני ידעתי שאחיו כועס עדיין ונוטה להגיב על מה שהוא יומם קודם לכן ושיהיה עלי לgesht אליו. לא רציתי לפגוש אותו, אבל ידעתי שני חיב; האחריות גברה על הרגשות. בראשונה זה שנים פגשתי אותו בלבד ומוכן לשוחח. החלפנו מילות נימוס שטחיות ואנו, לאחר די זמן שהבהיר לי שהוא אכן מתכוון להגישה, כאשר אחיו ואחותו עמדו ללבת, אמרו אמה, "מעולם לא ראיתי משפחה כזו. אני חשבתי שעילינו לדבר יותר זה עם זה ופחות זה על זה".

סופה של אותו מפגש היה אחת התקופות המספקות ביותר בכל חי. נטلت חלק פעיל במערכות המשפחתיות הטעינה ביותר האפשרית ונותרתי לגמרי מחוץ למסת האגו של משפחתי! עברתי את כל הביקור בליך להינדר לתוכן מושלים ובכלי להשתלב במערכות המשפחתיות. בערך אחרי שני שלישים של הפגישה ידעתי שהצלחת, מושם ששמי לב שהמערכת המשפחתיות איבדה מעוצמתה הרגשית, ידעתי שאם לא יתרחש איזשהו אירוע בלתי צפוי, עשוי או במידה מסוימת לתוכן מושלש, במערכות. אפילו לו הייתה נגרר במקצת או במידה מסוימת לתוכן מושלש, עדין השגתי מעבר לשלהות הראשונית של הביקור, שהיתה לעצור את גל החרדה במשפחה. ידעתי שדבר זה הושג כבר בזמן שהפגישה המשפחתיות התקיימה. ידעתי גם שהנחותי באשר למושלים משלבים היו מדויקות מידי כשהלה אספה המשפחה. בעובדה שהצלחת להשלים את הפגישה בלי להגרר למושלים הייתה ממש הפעלת המערכת התיאורתית. מה שהיא מפתיע, מלһיב הטכנית הנוצאה להפעלת המערכת התיאורתית. מיד לאחר מכן ומתייש היה הצלחה המלאה של הפעולה. הקדשתי תריסר שנים להרהורים על אודוט המבנה והתקופוד של "מסת האגו המשפחתי ללא דיפרנציאציה", והייתי רגיל כל כך שכלי ניסיון חדש זוכה רק להצלחה חלקית עד שלא הייתה מוכן להצלחה מלאה. זה היה כמו שיעור בצדoogle והבקעת גול בניסיון

דברים טובים על כולם, פשוט לא היה לי זמן לזכור את כלם". ואו החלוachi ואשתו להעלות סיפורים שליליים הקשורים بي, ואני הגבתי בגדסה מסוג "הסיפור הזה היה די משעשע, אבל היו כמה סיפורים אחרים ממש טובים עלי, לו טרחתם להකשב טוב יותר".امي פטעה הלוך ושוב ברקע, ומיד פעם העירה העורות כמו, "אני מקווה שלא אמות ואותיך אחרי משפחה מפולגת". בנסיבות אחת, לקרה סוף הפגישה,achi האשים אותו בשיתוף פעולה עםAMI, ושלל העניין החל כשהיא ואני נסענו יחד לראות את אדמות אבותיהם. אני אמרתי, "יש לך ממש אינטואיציה טובה בנוגע לכמה דברים! איך ידעת את זה? אתה צודק, זה היה הזמן שבו הוא ואני חכננו את כל המעכבי לא אספר לך שם דבר". פניתי לאхи ואמרתי, "עכשו אתה רואה שהוא מנסה להתחמק מדברים כשהיא נתפסת על ידי האמת". בסופה של הפגישה, כאשר אחיו ואחותו עמדו ללבת, אמרו אמה, "מעולם לא ראיתי משפחה כזו. אני חשבתי שעילינו לדבר יותר זה עם זה ופחות זה על זה".

סופה של אותו מפגש היה אחת התקופות המספקות ביותר בכל חי. נטلت חלק פעיל במערכות המשפחתיות הטעינה ביותר האפשרית ונותרתי לגמרי מחוץ למסת האגו של משפחתי! עברתי את כל הביקור בליך להינדר לתוכן מושלים ובכלי להשתלב במערכות המשפחתיות. בערך אחרי שני שלישים של הפגישה ידעתי שהצלחת, מושם ששמי לב שהמערכת המשפחתיות איבדה מעוצמתה הרגשית, ידעתי שאם לא יתרחש איזשהו אירוע בלתי צפוי, עשוי או במידה מסוימת לתוכן מושלש, במערכות. אפילו לו הייתה נגרר במקצת או במידה מסוימת לתוכן מושלש, עדין השגתי מעבר לשלהות הראשונית של הביקור, שהיתה לעצור את גל החרדה במשפחה. ידעתי שדבר זה הושג כבר בזמן שהפגישה המשפחתיות התקיימה. ידעתי גם שהנחותי באשר למושלים משלבים היו מדויקות מידי כשהלה אספה המשפחה. בעובדה שהצלחת להשלים את הפגישה בלי להגרר למושלים הייתה ממש הפעלת המערכת התיאורתית. מה שהיא מפתיע, מלһיב הטכנית הנוצאה להפעלת המערכת התיאורתית. מיד לאחר מכן ומתייש היה הצלחה המלאה של הפעולה. הקדשתי תריסר שנים להרהורים על אודוט המבנה והתקופוד של "מסת האגו המשפחתי ללא דיפרנציאציה", והייתי רגיל כל כך שכלי ניסיון חדש זוכה רק להצלחה חלקית עד שלא הייתה מוכן להצלחה מלאה. זה היה כמו שיעור בצדoogle והבקעת גול בניסיון

היא כללה פסקה תמציתית אחת בוגע לביקור: "עם כל העליות והמורדות שלו, ביקורך בבית היה הנפלא מכלום". מיד לאחר הביקור כתבתי שוב לאחותי הגדולה והتلוננית בפניה בעניין ניסיונתי המתחשכים לגורום לבני משפחתה השונים "לטפל בה ובבעוותה". היא הגיבה על כך במלוג על אני אומר לכלום לדאוג לה, שעה אני עצמי אני עוזה דבר בכיוון זה. אחר כך היא אמרה שהיא מסוגלת בחאלט לדאוג לעצמה, שאינה יודעת היכן הייתה במשך 40 השנים האחרונות, אבל עכשו יש לה השקפת עולם חדשה וחימם חדשים. הכאביה בין הוריו ובין אחיו בוגע לשיליטה בחברה התפוגגה לגמרי לאחר "החויה המשפחה" של אותו סוף שבוע.

בשלוש השנים שהלפו מאו החוויה המשפחה ברמת ההסתגלות הכללית הטובה ביותר זה שנים רבות. עדין היו דאגות ומשברים קטנים, אבל הם היו פחות חמורים מבעבר. נקבע לי תפקיד חדש במשפחה, שהוא אני מכנה "הגורם לדיפרנציאציה". רכשתי ניסיון נוסף בתופעה זו באותו שבוע נעדנו, אשתי ואני, מבית הורי מיום שלishi בבורק עד יום חמישי בערב. חזרנו אליו ביום שבת בצהרים. לראשונה בחיי מצאתי עצמי כל אותו שבוע למגרי מחוץ למסת האגו המשפחת. מבחינתי לא השקמתי מאמץ של ממש באוטם ימים אחרים, אלא בהשתחררות סתמית משולשים בכל סיטואציה דרשה. אהותי הצערה וכבעל היו עוד יותר עניינים ומנותקים מאשר קודם לכן. הם דיברו על כך שרץ האידועים נראה להם "מעניין" ו"מהנה". הורי עוד דיברו על דאגה, אבל הם היו הרבה יותר רגועים מכפי שהיו זה זמן רב. אשתי אחוי נפגשה אתי, ולראשונה זה שנים רבות ניהلت עמה שיחה ביז'אנישית. ממש לפני עזיבתי בא בנו הצער של אחוי השני להיפרד מני, דבר שלא היה מתקבל עליו בדרך כלל. הוא אמר, "תורה רבה לך על שהגעת הביתה השבוע". שבוע לאחר הנסעה התקשר אליו אחוי הראשון ושוחח עמי במשך שעה. דאגתי להשתחרר משלוש עמו, אבל היה ברור שהוא ואשתו היו גם הם עניינים יחסית ומהווים לחומרת הבעיות המשפחתיות. לאחר מכן כתבה לי אשתו כמה מכתבים שבהם שאלת אותי בקשר ל"תכנית והסטרטגיה שלי". בעבר כבר התאכזבתי משותפים ולא התכוונתי להתייחס אליה ברצינות ולסקנן את הצלחת. אמרתי לה שנפגעת מرمזה על כוונות זדוניות מצדיה בשעה שהקדשתי זמן רב כלכך למחשות טוכחות על אורות אנשיים ועשיתי דבריהם טובים בעבורם. בטחתי לה שматורתה היחידה הייתה לשקם את האהבה וה"ביחד" הבסיסיים במשפחה. שכועים לאחר הביקור שלי קיבלתי מכתב אוירך מעממי, שבו

היה עליי לכפות על עצמי לעשותם. היו לי עוד כמה ניסיונות היגתקות משולשים עם הורי. באותו יום שני כתבתי מכתב מיוחד לאח הראשון, שלא הגיע בסוף השבוע. גערתי בו על התרשלותו וחוסר אחירותו כלפי המשפחה ודיוקחתי לו שהחייתי בבית משך כל סוף השבוע שניימי לכך הצלחת את השלום וההרמוניה המשפחה לסוף השבוע, אבל נראה שככל שניסיתי כך הצלחת להרגין אותנו. אמרתי לו: "ניסיתי לקיים תקשורת חופשית ופתוחה כדי להציג אותם. כל שעשית היה בספר להם סיורים שאחיה סיפרת לי עליהם, ונראה שדבר זה הרגין אותם למקום להרגעים. סוף השבוע היה היה כישלון גמור ואני יודע היכן טעתי. היה שנכשלתי, מוטל עליו עבšíו להציג מיד הביתה ולטפל במסבר הזה". אחר כך גיליתי שבאותו סוף שבוע הוא היה בנסיעת עסקים, קרוב מאוד הביתה, אלא שענינים עסקיים לא אפשרו לו להגיע לשם.

באוטם שבאו נעדנו, אשתי ואני, מבית הורי מיום שלישי בבורק עד יום חמישי בערב. חזרנו אליו ביום שבת בצהרים. לראשונה בחיי מצאתי עצמי כל אותו שבוע למגרי מחוץ למסת האגו המשפחת. מבחינתי לא השקמתי מאמץ של ממש באוטם ימים אחרים, אלא בהשתחררות סתמית משולשים בכל סיטואציה דרשה. אהותי הצערה וכבעל היו עוד יותר עניינים ומנותקים מאשר קודם לכן. הם דיברו על כך שרץ האידועים נראה להם "מעניין" ו"מהנה". הורי עוד דיברו על דאגה, אבל הם היו הרבה יותר רגועים מכפי שהיו זה זמן רב. אשתי אחוי נפגשה אתי, ולראשונה זה שנים רבות ניהلت עמה שיחה ביז'אנישית. ממש לפני עזיבתי בא בנו הצער של אחוי השני להיפרד מני, דבר שלא היה מתקבל עליו בדרך כלל. הוא אמר, "תורה רבה לך על שהגעת הביתה בשבוע". שבוע לאחר הנסעה התקשר אליו אחוי הראשון ושוחח עמי במשך שעה. דאגתי להשתחרר משלוש עמו, אבל היה ברור שהוא ואשתו היו גם הם עניינים יחסית ומהווים לחומרת הבעיות המשפחתיות. לאחר מכן כתבה לי אשתו כמה מכתבים שבהם שאלת אותי בקשר ל"תכנית והסטרטגיה שלי". בעבר כבר התאכזבתי משותפים ולא התכוונתי להתייחס אליה ברצינות ולסקנן את הצלחת. אמרתי לה שנפגעת מرمזה על כוונות זדוניות מצדיה בשעה שהקדשתי זמן רב כלכך למחשות טוכחות על אורות אנשיים ועשיתי דבריהם טובים בעבורם. בטחתי לה שматורתה היחידה הייתה לשקם את האהבה וה"ביחד" הבסיסיים במשפחה. שכועים לאחר הביקור שלי קיבלתי מכתב אוירך מעממי, שבו

חפיהר ולא לצורך דיפרנציאציה; מערכת רגשית אינה מערכת של פעולות נשענות ומלהיצות בשירות הבירח.

ニיטוּן קליני פוט-התייעוצתי

בשנים שלפני פריצת הדרכם עם משפחתי השימושתי בתיאוריה, בעקרונות ובטכניקות הכלולות בריפרנציאציה של העצמי בשיטה שאיתה אני מכנה "טיפול משפחתי עם בן משפחה היחיד". שיטה זו כללה מתן אימון לאחרים בשעה שהם ניסו גרסאות של מה שתיארתי עם משפחתי של. התוצאות היו טובות, אבל עדין רأיתי את הפסיכותרפיה הפורמללית הכוללת בעל ואישה ייחודי כאפקטיבית מכל השיטות. הפרטיה בחברי מתק祖ות בrioיות הנפש לעבר עצמן פסיכותרפיה משפחתיות פורמללית כהכנה הוטבה ביותר לעיסוק בטיפול משפחתי. חלק גדול מן הפרקтика הפרטית שלי הוקרש לטיפול משפחתי עם חברים במקצועות רפואי ונפש ובני זוגם; וראייתי בטיפול זה גם אימון לעיסוק בטיפול משפחתי.

לאחר פריצת הדרכם עם משפחתי המקור שלי כלתי את הידע החדש שלי בוגע לדיפרנציאציה, מלואה בדוגמאות מניסיוני עם משפחתי שלי, בפתרונות הכשרה פורמליות עם פסיכיאטרים ואחרים שהוכשרו בטיפול משפחתי. ביוזמתם, כמה מן המתמחים החלו לנשות חלק מן העקרונות והטכניקות על משפחות המקור שלהם. הייתה שומע על אודוט ניסיונותיהם כאשר הם נתקלו לראשונה במכווי הסתום הרגשי הצפי, והם ביקשו ממוני ייעוץ בעניין מה שקרה ואימון כדי להשתחרר מהמצב הזה. האימון הזה נעשה באופן פגישות DIDKTIVOT שבahn נערצת ההכשרה. בחודשים הבאים פיתחו אלה שהצליחו בניסיונותיהם, מיווננות וגמישות ייצאות מן הכלל כמטפלים משפחתיים. הם גילו מזומנים בהימנעות מהסתובכות ורגשות עם משפחות שבטיפולם, ויכלו לעבד בנוחות עם משפחות נסערות שניתן צפות לו. בנקודה זו יבואו הערות בכיוון כללי ה"ביחד" השליטים מצד הרגשי של המבצע. ההערות יכללו מן הסתם התחושה שחשיבות האירוע או הורדה מערכו, או עשוויות אפילו להביע דעה ביקורתית אם מבוקשת תגובת תלונה. מאיץ מוצלח ליצירת דיפרנציאציה צרייך להיעשות רק בשביל העצמי. אם הוא נעשה בשביל העצמי והמאיץ מצليف, גם המערכת ייצאת מכך נשכורת אוטומטית. אם הוא נעשה בעיקר כדי לעזור לאחרים או בנסיבות שהאחרים יסכימו עם קר ויבינו הערכה, אז המאיץ היה למען

נושאים חשובים ללא הימנעות והתגוננות, ופיתחנו מערכת יחסים טובה בהרבה מאי פעם. ניסיון זה העלה מודעות חדשה לכך, שפשוט אני יודע מה מקורה של מערכת רגשית בין-אישית איתנה באמת. ביום שלמהרת נסיעות אלה שאל אותו אחי השני אם יש לי זמן למסקה לפני ארוחת הערב. הוא ואני בילינו יחד תקופה נוספת שבה העלינו נושאים בעלי חשיבות לשניים. במהלך השיחה הוא הודה לי על מה שעשיתי למען אבינו, ועל כל המאמץ שהש��תי במציאות פלג זה של משפחתו של אבא. הוא אמר, "אבא צער עכשו בעשר שנים משחה כשהתחלת בעבודה זו". רעתו על הסיטואציה זו היא שונה במקצת. אני מאמין שעשיתי משהו שהוא שינה את מערכת היחסים שלי עם אבי, אשר בתורו שינה את מערכת היחסים שלו עם כל הקשורים אליו. ואולם, אני סבור שהעבודה על משפחתו הייתה הנושא שכיבו השתנה מערכת היחסים.

לבסוף, זהה תפיסת המשפחה את צעד הדיפרנציאציה אשר תואר כאן. לפחות אחד מן האנשים שהיו נוכחים בחוויה המשפחתיות או שהשתתפו בה מremark לא הייתה דעה זהה בעניין מה שקרה. צעד הדיפרנציאציה יש שני צדדים. רק מי שיוצר את הדיפרנציאציה מכיר את החשיבה הלוגית, המסדרת ואת התכנון הנדרשים למאץ מעין זה. אם מישחו אחר ידע זאת, אז ספק אם המאץ ייבא איזושהי דיפרנציאציה. הצד השני הוא התגובה הרגשית, ואם תגובה כזו לא מתרחשת קיים ספק חזק אם יש בכלל סיכוי להיווצרותה של דיפרנציאציה כלשהי. התגובה המשפחתיות הראשונית היא שלילית ולובשת גישה של הפתעה,ensus ותגובה של "השתגעות". כאשר אדם אחד נוקט בצעד הדיפרנציאציה האחרים מגיבים רגשיות, ואנשים אינם חושבים שעה שם מגיבים. מיד לאחר פריצת הדרכך יהיו בני משפחה מסוימים שיביעו תודה ספרנטנית. אם הגורם לדיפרנציאציה מבקש או דורך פירוט להבעת ההערכה הראשונית, התגובה תהיה אוטומטית מוגנתה למאה שניתן צפות לו. בנקודה זו יבואו הערות בכיוון כללי ה"ביחד" השליטים מצד הרגשי של המבצע. ההערות יכללו מן הסתם התחושה שחשיבות האירוע או הורדה מערכו, או עשוויות אפילו להביע דעה ביקורתית אם מבוקשת תגובת תלונה. מאיץ מוצלח ליצירת דיפרנציאציה צרייך להיעשות רק בשביל העצמי. אם הוא נעשה בשביל העצמי והמאיץ מצليف, גם המערכת ייצאת מכך נשכורת אוטומטית. אם הוא נעשה בעיקר כדי לעזור לאחרים או בנסיבות שהאחרים יסכימו עם קר ויבינו הערכה, אז המאיץ היה למען

חקלני. בעבר מאזורים שלא הגיעו לעומקה את המערצת התיאורטית שלי, הייתה המצגת הקצרה בעיקר התנשות רגשית. מנקודת המבט שלי, בהתאם לממצגת זו, המטרה שהצבתי בעבוריו ובעבור משפחתי הייתה הצלחה סבירה. לא הייתה זו הצלחה שלא זכינו בקרוב "משפחה" המטפלים המשפחתיים, אבל המטפלים המשפחתיים אינם חשובים לי כמו משפחתי שלי, ולא הייתה לי המוטיבציה לעבד עמו בפרט רב כל כך. דעתו היא שרוב המשתתפים הגבינו רגשיות למצגת (וכך תוכנן הדבר), ושלדוכם לא היה רקו לראות בכל מעבר לגישה אמיצה, עתרת דמיון, שנולדה וובוצעה באמצעות אינטואיציה אשר ידעה איךשו מה לעשות ומתי. אני מקווה שמצגת זו העכירה די נתונים כדי שהרופא ידע שהוקדרה לה מחשבה עמוקה כמערכת רגונית, וש晖וכלה להוציא לפועל את ההנחות התיאורטיות התפתחה לאחר שנים רבות גרעינית. מניסיוני, כל התקומות המתארות במשפחה ההורות מתורגמת אוטומטית למשפחה הרגנית. השערה אחרת היא שהמאזן המקורי של המשפחה ההורות דורש שהמתמחה יקבל מהר יותר אחריות על חייו שלו, ודורש ממנו להשלים עם הרעיון שהוא, בזכות עצמו, יכול לשנות לטובה את המערכת המשפחה שלו. מתמחה נמצא בעמדה טובה יותר כאשר הוא מטפל בתגובהו הרגשית למשפחה שלו מאשר כשהוא רואה את המטפל/ת שלו עם בן/בת הזוג.

ماזו הجين של 1967 הובעה דאגה מכיוונים שונים באשר למתן פומבי לדוח האישי הזה הנוגע למשפחה. באמונה שמשפחתי דומה במידה רבה לכל המשפחה, ומשפחתי בסך הכל אסירת תודעה על כל הדיוינדרים שהתחפחו מין התפקיד שלי כ"עשה צרות", ובאמונה עמוקה שככל אחד בדרכו שלו, וכל אחד בהסתיגות שונה, יהיה מרוצה בדרך כלל מדרך הצגתי את ה"אנחנו", לי עצמי לא הייתה הסתיגות של ממש מן הדוח הפומבי הזה. כאשר משפחות מתרחקות מן העולם המחולק, הפחות בגורם של סודות משפחת רגשיות או מוחוצה לה. עד היום המתמחה לפחות חיליקת מוחוץ למרכז, טכניקת הדיפרנציאציה נפתחת כמעט של מילימטר נוכחות חסרות משמעות או כמתקפה עזינה על המערכת, והמערכת הרגשית יודעת את ההברל ו מגיבה בהתאם. כאשר מתמחים נמצאו חיליקת מוחוץ למערכת, ניתן היה לעזור להם להימנע מנפילה למכלול הגוזלות זמן, להתקדר בתחומיים פרודקטיביים ולהגיע לתהליך התחלתי סביר של דיפרנציאציה בשבריד הזמן שנדרש לי לאוთה מטרה. בפריצת הדרך של לדיפרנציאציה ראייתי את אחד האירועים המשמעותיים ביותר בחי האישיים עד אותה נקודה. ביום היא מוכיחה עצמה כנקודת מפנה ממשמעותית גם בחיי המכוועים. גינוס המצגת של חקר המשפחה שלי כלל 15 דקוט על ההיסטוריה המשפחתית שלי וכמה עקרונות רקע, ואחריהן כ-15 דקוט של הניסיון

הדיון

שיםו לב: משתתפי הجين שמעו רק את החלק האחרון של עבודה זו, שכותרתו "ניסיוני המשפחתי". הדיון שבא בעקבות הרצאה המקורית נשמר בזיכרון המקורית, למרות שהוא מתייחס לgresse' שונה במקצת של המצגת, אך שהנקודות שהוזכרו והתוצאות אליהן עדרין מתאימות לגרסה

את תשומת לכם העיקרית למשפחות המקור התקדרו גם עם בני זוגם וילדיהם בה במידה, אם לא יותר, לעומת אותם מתמחים שהיו בטיפול משפחתי עם בני זוגם לאוთה פרק זמן. הניסיון עם שיטה חרשה זו מראה בעיליל שהטיפול המשפחתני כפי שהכרנו בעבר עשוי ביום מן הימים להיחשך למיותר.

יכולתי להעלות כמה השערות טנטטיביות באשר ליעילות הגדרת העצמי במשפחה ההורות. השערה אחת היא שקל יותר לעורך אבחנות תקופות באשר לכוחות רגשיים במשפחה ההורות, המרווחת יותר, אבל חשובה בה במידה כמו המשפחה הגרעינית שבה נדרש של האדם מעוגנים בצוורה אינטימית יותר. כל יותר גם לנוקט בעמדת פעולה במשפחה ההורות מאשר במשפחה הרגונית. מניסיוני, כל התקומות המתארות במשפחה ההורות מתורגמת אוטומטית למשפחה הרגנית. השערה אחרת היא שהמאזן המקורי של המשפחה ההורות דורש שהמתמחה יקבל מהר יותר אחריות על חייו שלו, ומורש ממנו להשלים עם הרעיון שהוא, בזכות עצמו, יכול לשנות לטובה את המערכת המשפחה שלו. מתמחה נמצא בעמדה טובה יותר מאשר את המטפל/ת שלו עם בן/בת הזוג.

גישה זו להכשרות מטפלים משפחתיים חדש מכדי שייהיו בה מעבר לדশמים קליניים מוקדמים. השיטה וודאי אינה מתאימה לכל אחד. היא דורשת עבודה קשה ומסירות. מתמחה איינו יכול להתקדם עד שהוא מסוגל להכיל את תפקודו הרגשי די הצורך כדי לדעת מהו ההברל בין להיות בתוך מערכת רגשיות או מוחוצה לה. עד היום המתמחה לפחות חיליקת מוחוץ למרכז, טכניקת הדיפרנציאציה נפתחת כמעט של מילימטר נוכחות חסרות משמעות או כמתקפה עזינה על המערכת, והמערכת הרגשית יודעת את ההברל ו מגיבה בהתאם. כאשר מתמחים נמצאו חיליקת מוחוץ למערכת, ניתן היה לעזור להם להימנע מנפילה למכלול הגוזלות זמן, להתקדר בתחומיים פרודקטיביים ולהגיע לתהליכי התחלתי סביר של דיפרנציאציה בשבריד הזמן שנדרש לי לאוთה מטרה. בפריצת הדרך של לדיפרנציאציה ראייתי את אחד האירועים המשמעותיים ביותר בחי האישיים עד אותה נקודה. ביום היא מוכיחה עצמה כנקודת מפנה ממשמעותית גם בחיי המכוועים.

גינוס המצגת של חקר המשפחה שלי כולל 15 דקוט על ההיסטוריה המשפחתית שלי וכמה עקרונות רקע, ואחריהן כ-15 דקוט של הניסיון

יעילה אחת הייתה פיתוח מערכת רגשית שבה כל אחד פועל במשולשים עם הוריו, בנוchorות בן/בת הזוג. במערכות פיתוח מערכות רגשות חיוניות אלו נוצרת בין/בנ הזוג תגובה אמפתית מסווג כלשהו. ניתן לקנות שמערכת היחסים האמפתית בין שני בני הזוג תקים סוג חדש של משולש ברמה שונה. זו הסיבה שבגללה היתי רוצה לאפיין את המשוגש שלך "השתחררות משולשים". האם אנו הורסים את המשולש,

משתחררים ממנה או משנים את המשולשים לרמת תפkorו שונה אני תוהה באיזו מידת ההשתלבות במשולשים נחוצה באמת להבאת אמפתיה לתוך מערכת יחסים בין שני בני הזוג. המטפל הופך לחלק מן המשולש צריך להכין עצמו לעבור את תהליך הփרדות. כיצד הוא יכול להשתחרר מן המשולש או להביא את התפקיד המשולש לרמה שונה? אני מוקוה שיזדמן לנו להמשיך ולדעתו בכך.

ושב הראש ווצלוייק: תורה רבתה, דיוויד. ג'ון ויקלנד יהיה המשתף הבא בדינן.

מר ויקלנד: ד"ר בוואן החל באמורו שני דברים נוכנים. הוא אמר שכונתו להיפרד מן ההרצאה המוכנה שלו ושהוא מתכוון לספק חוותה. אני חשב שהזונה לד"ר בוואן היא תמיד בגדר חוותה, אבל היום היא הייתה הרבה מעבר לכך.

אני עומדת לזכור שם שאיini רוצה לגוזל דבר מן ההשפעה הישירה של חוותה שהוא סיפק לנו. אני חשב שהשכלה בתחום זה נובעת מרמת חוותה ולא רק מרמת הרעונות, לפיכך אכן רק דקה או שתים לחזרה קצרה למחקר המוכן שלו ולהעלאת כמה נקודות כלליות.

ואכן, המחקר שהוא נתן לי ל夸רו, וגם ראש הפרסום שהופצץ באופן כללי, התיחסו באריכות למסת האגו ללא דיפרנציאציה ולמשולשים. עליי לומר שעוד הימם לא ממש הבנתי על מה הוא מדבר – אבל עכשו

אני חשב שאני מבין מושם שהוא תיאר זאת בצורה richtig כל כך. לדעתתי, הדבר החשוב ביותר ששмар היום, ושלא אמר, בעבודה שהcin מראה היה הרגשת חשיבות היז'יאה ממסת האגו המשפחתי תוך שמייה על קשר עמה. סוג זה של הליכה לשני הצדדים עובר דרך כל מה שהוא סיפר לנו היום. אני חשב שדבר זה ממשוטתי מאד, לא רק למערכות יחסים בתחום משפחות שאנו לומדים, אלא למערכות יחסים בתחום משפחותינו שלנו. כל מי שעבד בתחום המשפחה אינו יכול שלא

המתוקנת. אנו תקווה שההערות מגלוות את הרענות וההפטעה שבחומר והשפכו על הקהל שציפפה למצגת מסוג שונה מאוד.

ישב הראש ווצלוייק: אוי מאין שאוי מדבר בשם כל הנוכחים בחדר זה באומרי שאנו אסירי תורה לד"ר בוואן על הרצאתו המאלפת והמבדרת – שתי מילות תואר שבדרכן כלל אין הולכות יחד.

אישית, אני מעריך אותו על יכולתו לשמר על עצמו מחוץ למערכות רגשות ככל למשך 24 שעות. באשר לי, זה אורך ורק 15 דקות. דבר זה שולל את האמירה הישנה שלפיה אי אפשר להיות זהירים מדי בבחירה משפחתכם. זה גם מזכיר לי משהו שמשהו אמר, שאם בני אדם מגדרים סיטואציה כאמתית, אז היא הופכת לאמיתת לכל עניין בדבר.

האם אוכל לבקש עכשו מון הפאנל לדון בהרצאה? ד"ר רובינשטיין, האם תוכל להתחילה?

ד"ר רובינשטיין: בראצוני להתחילה באמירה שעכשו אני מבין מדוע ד"ר בוואן דחה את כתיבתו אליו.

אני מוקסם משם שנמשכתו לתוך משולש במהלך דבריך, וממצאי עצמי רושם עוד ועוד העורות בניסיון להינתק ממנו. אני חשב שתפיסת המשולש, שיש בה מידת המשכיות למה שדיברנו עליו אتمול בדינן בצדדים ושלישיות, היא מرتתקת, משומש שהיא מעלה את הניסיון הקלייני שלנו לדין. אני גם פועלתי מتوزד הרעיון שהצמד הוא מבנה מופשט ותהייתי פעמים וברות, בפרקтика הקליינית, אם דבר כמו צמד קיים באמת. לדוגמה, במערכות יחסים בין אם ליד סכיזופרני ניתן לתחות אם לא קיים שם תמיד צד שלישי. קשה לתפוס שני אנשים יכולים להיות קשורים זה לזה כל כך בחזקה בדרכן סימביוטית בלי שעלייהם הגיעו לכלל דיפרנציאציה כיחידה מצד שלישי. הצד השלישי פועל כגורם לדיפרנציאציה, המחזק ומבטיח את קיומו של הצמד. לפיכך, אני מסכים עמד לגורדי שבן הבנייה במערכות היחסים האנושית היא ככל הנראה המשולש, השלישיה.

בעבודתי עם זוגות נתקלתי בכמה מן הרעונות של גורמה פול בונגע לתחליך האבל, והם השפיעו על החשיבה שלי בעניין הטכניקות שבחן אנו משתמשים בפרקтика הקליינית בטיפול בזוגות נשואים. בצד שניי כלפי המשחק בקשר בין הדמיות הפעולות במערכות הנישואין, טכניקה

זו שימושית מאוד בפרקтика של לי. הבהיר לי את מה שהוא כבר נוהג לעשות. מצאת היליך זהה שימושי מאוד בתמודדות עם פעינטטים הנאבקים להגעה לידי דיפרנציאציה וכבה בעת ממשיכים להראות מידיה רבה של התנגדות לך. התחלת גם לשוחח פציגיטים בחזרה למשפחوتיהם כדי להתייחס אליהם, ואני מרגיש שבמידה מסוימת דבר זה מוציא אותו מן המשולש הזה הקייםبني, בין הפציגיט ובין משפחתו. הגעתו להיליך זה משומם שמצאת עצמי בא נוחות גדולה והולכת לנוכחה הנintel אשר חשתי שהפגינטאים העמיסו עליו. הם קשו אותו, סייבו לצמוח, להפתחה, להתקדם, תקראו לך כפי שתרצו, ואני מצאת ששליחתם חוזרת למשפחوتיהם הציבה אותו אייכשו בעמדה טוביה יותר להמשך התמודדותם עמם. בטוחה הארוך וזה חוויה הרבה יותר מספקת לפציגיט משומם שניינו משתחררים מן המשולש והוא מוצא עצמו במערכות יחסים שונה עם משפחתו.

יושב הראש וצלויוק: ד"ר ויטקר, האם אתה מוכן להביע דעתך?
ד"ר ויטקר: אם אני מוכן להביע דעתך?! איזו שאלה! ד"ר בואן, הלועאי שהיה אחיך.

ד"ר בואן: אקרמן הוא אחיך.
ד"ר ויטקר: כשה אמרת שאתה חופר, היה ברור לך מה התכוונת. משחפרת לתוככי. זה הצד الآخر של המבחן שעלייו דיברנו אठמול, שאטו היתי רוצה להוכיח.

אני חשב שאחד הדברים האחרים שאמרת, שלאיש קודם לכך לא היה די אומץ לומר, הוא שאתה אנשים הנכנים לטיפול משפחתיים בעצם אמנים בתחום המניפולציה. לכל הילג זהה כאילו "אנחנו עומדים להיות ישרים ולא רק לומדים מעצמנו" יש את הצד الآخر, שאנו קשורים למרכז. מرتתקת אותה המחשבה על أدوات המאבק שניהלה במונחים של ניסיון לבטל עצמי כנפרד, כאילו ניסיתי להעמיד פנים שאני קשור למכלול זהה. אני תווה אם לא קיימות בקרובנו שתי קבוצות: אלה המנסים להיפרד משפחوتיהם או עוזבים את הבית ואינם שבים אליו יותר, ואלה הנוטרים בבית ואין עוזבים לעולם. וכל אחד מתנו מנסה לפתור את הבעיה הבלתי אפשרית של הסיטואציה הפרדוקסלית שבה אנו נמצאים ושבים אליה.

אחד הדברים האחרים שמעניק לי השראה הוא שחשיבות זו עוזרת

להסתמך על ניסיונו עם משפחתו שלו, ומשתמש בניסיון זה בדרך זו או אחרת בעבודתו. זה באמת אינו סוג עבודה שנייה להרחיק מתנו עד כדי כך שחיינו שלנו לא יהיה מעורבים בה.

לפיכך אני חשב של:rightok כלשהו ממערכות במשפחתנו תוך שמירה על קשר מסוים עמה יש חשיבות רבה מאוד לנו. הרעיון מתיחס למשפטים אחדים במחקר המוכן שלו שהייתי רוצה לחתט כאן. הוא אמר שהואאמין ש"החוקים השולטים בתפקידו הרגשי של האדם מסודרים כמו אלה השולטים במערכות טבעיות אחרות, והkowski שלנו בהבנת המערכת אינו נובע כל כך ממורכבותה של המערכת אלא בהבחנתנו את המערכת". הוא נוגע כאן בנקודת מבטו בסיסית ביתר. אני חשב שהכחשה כזו מתייחסת תכופות לביעותינו עם מעורבותנו במשפחה שלנו. נראה שהוא מבקש יותר ממה שיש ביכולתנו לעשות באומרו "היכנסו לה" וכבה בעת הוא אומר "התרכקו מזה". אם געשה את שני הדברים גם יחד נצליח יותר בעבודתנו התרופיטית, וניתן לומר גם בעבודתנו התפיסתית. לדוגמה, אנו עשויים להיות מסוגלים להבטח במערכות ולא לבטל את תוכנותיהם כזרות כפי שהוא שוכן ושוב עם תפיסות כמו הפרעה נפשית או הפרעה משפחתית. כל עבודתנו מראה יותר וייתר שאפילו המשפחות הבעיתיות ביותר הן בעצם מאורגנות ושיטתיות. אם אנו משתמשים במונחים ותפיסות כ"בעיה" ו"הפרעה" איננו עושים דבר כמעט הסדר הזה שכולנו ממחפשים אחריו.

יושב הראש וצלויוק: תודה רבה, ג'ין. אבקש עכשו את תגובתו של ד"ר ויינר.

ד"ר אוסקר ד. ויינר: דבריו של ד"ר בואן היו מתקדים. העתקתי את תוכנותיו ולא יכולתי שלא לחשב על פירושה לגבי אישית. מצאת עצמי מהרדר באפשרות לנוסע היישר הביתה ולנסותה על משפחתי.

אני מקווה שד"ר בואן יוכל להסביר אחר כך באשר לאופן שבו הוא רואה עצמו באמת בכל המערכת המשפחה הוז. המחשבה שלילה בדעתו, וקיבלה בסופה של דבר אישור בדברי amo באשר למה שאותו סוף שבוע היווה בעבורה, הייתה שואלי הוא שמש מרפא המשפחה. אני בטעות, במונחים של תהליך ההשלכה המשפחתי, איך הוא ראה עצמו לפני כן. ואף על פי כן צריך להמשיך ולהתייחס למשפחתו, מצאת את התפיסה

אשר לשאלת ביצד אני רואה עצמי בקרב משפחתי, ובכן הדבר משתנה משנה לשנה. נגשתי להיות אני עצמי וללכת בדרכי שלי, ונגשתי לשמר על מרחק ולא לשוב. אני חושב שזו אחת האשליות הגודלות ביותר שיש. אניאמין שאחת האשליות הגודלות ביותר בנוגע לפסיכואנליה היא שאנשים פתרו את ענייניהם עם משפחותיהם באלויה שלהם והם אינם צריכים להיות מעורבים בהן יותר.

אתם מדברים על התנדבות לך – זה נפלא. כמובן, להכricht את עצמי לעשות את אחת העבודות הקשות ביותר ביוטר שעשית מעורי. הדבר גורם לך להבין קצת יותר את החנוגותם של בני המשפחה לעשות זאת. לאחר שקיים את הפגישה הזה עם אחיו, ידעתי שעלי לחזור אליו למחرات היום. הייתה רוצה שלא להיאלץ לעשות זאת, אבל ידעתי שעלי ללבת ושאכן אלך.

אלו העורותyi נכון לעכשו. דרך אגב, היו לי דוחות נוספים בעניין האופן שבו נרגעת הסיטואציה המשפחתיות. למשל, אחותי הגדולה עשו דיאטה וירדה במשקל. מעולם לא ראיתי את הורי פועלים בצויה נרצה כל כך.

הם נרצהים ופעילים תמיד. וזה מתייחס לכל המשפחה. אשר להלקי הרגשי בתוך כל זה, אם אדם העובדר על מושלש יכול להישאר פחות מעורב מן האחרים, אני חושב שהוא מצב שיש לשאוף אליו. במקרים אחדות, יכולתי לצחוק על أخي שעשה נופף באצבעו לעברי, אבל עדין להיכנס למצב רגשי. אני נכנס למצב רגשי מעצם דברי בנושא כאן. לא מצאת דרך לעקוף את זה האחרון.

ד"ר ויטקר: אני מקווה שלא תמצא אותה.

יושב הראש וצלויק: תודה רבה מאור, ד"ר בואן. מותר לי לבקש התייחסויות קצרות מפי כמה מן המשתתפים הקשורים יותר לצד המחקרי מאשר זהה הטיפול?

ד"ר בל: הייתה סקירת ספר מענינית מאור בשנת 1916, תקופה השגשוג של הפסיכואנליה. מישחו כתוב סקירה שלפיה ללא קשר למה שעשה אוקלידס, אם נטל ריבוע, מלבן, מקבילית או עיגול, הדבר האורז הזה מקבל תמיד זווית ששישית והואך למשולש. אתה לוקח ריבוע ומחלק אותו ומתקבל משולש, כפי שהיתה נהוג בימים שבהם הוצגה האוניברסליות של תסביך אדיפוס. אבל שני משולשים אינם יוצרים מרובע, ועיגול הוא משחו מעבר למערכת משולשים.

להסביר לי את משמעות הטעקון שלי עם שותפי המטפלים. אין צורך להיאבק לצורך לעבוד בצדדים, כמובן. בעצם, העבודה עם מטפל שותף היא בגדר הנאה. יש לי תחושה שהוראה פסיכותרפית צריכה להיעשות במקורה בעוזרת עכודה עם בני זוג. עליה בדעתו שמה שקרה כשאני עובד עם שותף הוא שאני משתמש מושלש על ידי התהילך של שניינו, המתפרקים בנקודת אחת כיחידה ובנקודת אחרת כשני נפרדים. לפיכך,

אנחנו חופשים תמיד להשתחרר מושלשים מרגע לרגע. העניין הזה שהוא מדבר עליון, הנוגע לפאניקה התקופתית אותנו בבית, הוא הדבר שאני הופך לו יותר ויותר ממוקד למה שקרה בטיפול. קלטתי את הרעיון לראשונה מדיווח עיתונאי על אודוט אמן השAMENT האמריקני שישיך מול עמיתו הרוסי אשר ניצח, והוא אמר שכרגע שבו חש מבלב, ידע שהוא עומד להפסיק. כאשר דבר זה בסיטואציה רפואיית אני מושיט ידי אל המטפל השותף שלי. תמיד חשתי במונחים של לימן וין בוגע לדעינו גדר הגוף, שהتلיך הטיפול המשפחתי מרכיב מישיבה בפישוק רגליים על הגדר המשפחתי הזה. הבעה היא, שהיא אינה עשויה תמיד מגומי. לעיתים הדרור האורו הזה עשוי פלהה והוא צובר גובה, ואני הופך מודאג מהה שהיא עומדת לחזור. אם יש לי מטפל שותף אני יכול להיכנס בשתי רגלי וליהנות בידו כך שאוכל לקפוץ חזקה ולצאת; או שאני יכול להישאר בחוץ ולאפשר לו להיכנס ואו למשך אותו החוצה כאשר הוא מסתובך.

יושב הראש וצלויק: תודה רבה לך. ד"ר בואן, האם אתה רוצה להגיב לאיוזה הערה?

ד"ר בואן: אם מישחו מכמ' תוהה מדוע לא כתבתי לו, סיימתי זה עתה להזכיר כמה אלף שנות למשפחתי. יש לי תיק מלא חומרם, הכוללת את העתקים הייחודיים למכתבים שעלהם דיבורתי. הקדושים חדשים

לפרויקט הזה ורציתי לנצל את הבלבול המשפחתי הזה במלואו. אני מסכים עם רבים מן הדברים שכולכם אמורים. אני יודע ברגעע לעניין האמפתיה. אני מתעסק יותר מידי עם אמפתיה.

מי יוצא מן המשולש? יש אדם אחד שיש לו מוטיבציה לעשות כן, אם אתם מוצאים את האחד הזה. במשפחה הממווצעת, אם אני יכול לגורום לזוג לשתף פעולה, אזי אני עושה זאת עםם, ואם אני יכול, אני עובד עם בעל המוטיבציה שביהם.

מבידילים בין שני סוגים משפחתיים. מסתבר שככל משפחوتיהם של מטפלים חן משפחות מלוכדות. זו הסיבה לכך שאנו מגלים בחיקוק למצגת זו, אבל קיימת גם המשפחה המפורקה, שבה התהיליך אינו קשור בהשתחררות משלולים של דיפרנציאציה, של יציאה, אלא התהיליך של בניה מחדש ויצירת יחידות.

ד"ר לוינגר: אציג את העرتתי במהירות ולא אדון בהגנתו ממשמעת המחקר. ברצוני להוסיפה שתת פיסת המשולש נתן ליחס במידה רבה לעובדות המשולשים של כמה פטיכולוגים חברתיים בולטים, למשל ה-ABX של ניוקומב, ה-POX של הדר, עובודתו של אוסגור, הנוגעת להבנת תקשורת ושינוי בגישה. אם A ו-B הם שני אנשים ו-X הוא אובייקט שלישי – והוא יכול להיות גישה, אובייקט או כל רעיון, או המטפל עצמו או אה או מה שלא יהיה – ה-X הוא לפיכך איזשהו אובייקט שאליו מתיחסים A ו-B גם יחד. ורגשותיהם של A ו-B כלפי X והאיזון שלהם שונים אלה, יוצרים נושא שלגביו יש כבר כמה גדרולה של מחקר.

אני מתרשם שכאשדר ד"ר ויטקר מדבר על אידיות השתחררות משלולים הוא מדבר על הצעת X שונה ל-A ו-B. אם A ו-B נתונים על X מסוים כאשר הקונפליקט שלהם מצוי אולי במכוון סתום, אז ניתן להציג אלטרנטיבות. זו יכולה להיות דרך אחת שבה ניתן ליחס תפיסות אלו לתיאוריה הקיימת בפסיכולוגיה החברתית.

יושב הראש ווצלויק: תודה רבה לך. עכשו נתקדם היישר לנקודה הבהא בתכניתנו, סרט מצגת על ידי ד"ר אקרמן. ד"ר אקרמן עומד לומר כמה מילims.

ד"ר אקרמן: מעולם לא ראתתי את ד"ר בוואן בגודלוío כפי שהיא בזוקה זה. תקתן היריעה מספר לכם כמה נהניתי מן הסיפור המשפחתני הנפלא שלו. אני עומד לדבר עמו באופן פרטני על כך, במיוחד לאחר שהציג עליי בעל אחיו (צחוק בקהל). עליי לציין שהיה אדם אחד בכינוס אשר חש שחלק מן המציג כוון לעבר משפחת המטפלים המשפחתנים. קרל ויטקר, שהוא אני רואה כאחד המהוננים והרבגוניים בקרוב כל המשפחים המשפחתניים, פסע את הצעד הראשון להצטרף למשולש בפגישה בהעדרתו בונגע לדרצונו להיות אחי (ה"ביחד" הגודל), שעמו התמודדתי (השתחררתי ממשל) באמצעות האמירה שהוא אינו יכול להיות אחי ממש שנותן אקרמן הוא כבר אחיו. התוצאה הייתה משחק

אני מניח ששאלת לד"ר בוואן בעצם אינה בבחינת קריית חיגר על הייעילות שבתפעית תופעות אלו כמשולשים, אבל מה שנראה לי הוא שאין משולש שני תן לחשב בלי להסביר בוחן הקשרה יותר רחוב. אסטרטגיה אפשרית נוספת תהיה לדבר במונחים של דפוסים גדולים יותר מאשר משולשים – ניתוח מקבצים או ניתוח דפוסים. אבל מה חשובות אלו סתם עולות בראשי. עמוק יותר, בחלק המרנגיש יותר, אני חופס ומעירך סוג זה של רפרונטיצה משולשת, אבל תמיד היה לה בעיה הזה בחוקר, הרצון לארגן קצת את הדברים ואז לנסות לסוגם, רצוי בסיווג העשייל לאפשר סוג של אמרה אופציונלית וניסויית.

מה שעלה בדעתי היה העבודה המקיפה שנעשתה על ידי קאפלואו ואחרים, בהסתמך על המקרים של ג'ורג' סימל על התהיליכים השונים המתהווים במערכות יחסים. קאפלואו עשה עבודה אלגנטית על תיאוריית הקואליציות בשלישיה.

האתגר בשביili הוא אם ניתן להיות כמו משתנים – כוח ובן הלאה – ולהראות שמה שקרה כאן הוא בעקבו מה שקרו קשרי משולשים. אבל אין רק מערכות יחסים אישיות; אלו מערכות של יחסי כוח שהן גם מערכות יחסים של חיבת. אולי ניתן לסייע בדרך הרבה יותר מסודרת ואולי ניתן אף למצוא דרך כלשהי לבחון אותן.

ד"ר מינוחין: אני אינני חוקר אבל בכלל זאת ברצוני להתייחס. גם אני התרשם שבעצם ד"ר בוואן אינו מדבר על משולש, משום שהוא אינו עוסק בגיומטריה. הוא זוינו כל כך, שבча בעת, בנקודת שפה הוא עבר עם משולש אחד, הוא השתמש במשולש אחר כדי לכפות אותו על הראשן. לפיכך הוא עבד לא רק עם מרובע, שם שבעת בני משפחתו, אלא עם 1,500 בני עירו.

לא הבנתי מודע על מנת להציג לנו תמונה مما שהוא עשה הוא השתמש במתaphore גיאומטרית. מה שהוא עשה הלכה למעשה מעשה היה לעבד ברציפות עם כל בני משפחתו, להשתמש בהם ולתפעל אותם באופן מעשי בתחום העזרה. בדומה לפסל העובד עם שעווה, לעיתים הוא נתפס כך שכאשר הוא מפסל הוא גם הורס או יוצר מחדש מהדש.

את המשפחה שהוא מתאר התייחס מכנה משפחה מלוכדת. הוא עבד עם המשפחה המלוכדת הזה בתהיליך של הפרדה ופירוק משולשים, אבל סגנוו הוא סגנון כוללני הדומה לסגנון המשפחה. בעבודה שלו אנו

נלווה משעשע סביבה הנושא. התרשומות היא שההשפעה הרגשית של המציג הפתיעת כל כך את האחרים, שרק לעיתים, למעט ויטקר, הייתה תגובה מוכנה.

